

W roku kościelnym Wielki Post, czyli okres pokuty poprzedzający Wielkanoc, w ciągu 40 dni pomaga wiernym przygotować się do uroczystości paschalnych. Przypomina o tym, że według przekazu biblijnego Izrael, naród Starego Przymierza, zanim mógł wejść do Ziemi Obiecanej, przez 40 lat był doświadczany i oczyszczany na pustyni, a Jezus przed rozpoczęciem działalności publicznej przez 40 dni przebywał na pustyni, poszcząc i modląc się do Ojca.

Post jest czasem głębokich wzruszeń, wielkich nawróceń, szczerých medytacji i rozważań nad swoim codziennym życiem. Czasem głośnego bicia się w piersi, przyznawania się do błędów oraz planowania duchowej przyszłości. † Czasem zwracania ze ślepych uliczek, zrywania ze starymi przyzwyczajeniami, które ciągną ku ziemi. Czasem rezygnacji z własnych planów i zamiarów, by móc przyjąć i realizować wolę Bożą. Czasem, który pomaga przeżyć Wielkanoc jako prawdziwe święto zwycięstwa Jezusa Chrystusa nad śmiercią, piekłem i szatanem.

W myśl tradycji biblijnej post to pokorne „uniżenie swojej duszy” (por. Syr 2, 17), bez względu na intelektualny poziom osoby, oczyszczenie, przyjęcie postawy zależności od Wszechmogącego i przygotowanie się na spotkanie z Nim (por. Kpł 16, 29-31). Człowiek wiary, chcąc unieść samego siebie przed Bogiem, pragnie jednocześnie odkryć Jego wolę w swoim życiu i być prowadzonym przez Jego Ducha. Bóg natomiast chce podnieść człowieka, podtrzymać, pokazać, że Jego łaska jest skuteczna, jeśli tylko pozwoli Mu działać.

Ten błogosławiony czas jest bardzo pomocny szczególnie wtedy, gdy odczuwamy brak obecności Boga. Dlatego powinniśmy poświęcić Wielki Post pracy nad sobą, by powrócić do Pana, na nowo odczuć obecność Wszechmocnego w naszym życiu i otworzyć się na Jego zbawcze działanie. Warto podczas spowiedzi omawiać zarówno zwycięstwa, jak i porażki naszej pracy wewnętrznej. Aby sukcesy nie rozbudzały pychy, konieczna jest świadomość, że wszelkie osiągnięcia mają swe źródło w Panu, bo On daje przebaczenie, On napełnia nas mocą do walki.

Okres pokuty może mieć różne postacie. Jednak bez względu na to, czy wyrzekamy się spożywania pewnych produktów, zaniechamy pewnych czynności, ofiarujemy pieniądze lub czas, jest on nadal formą miłości Boga i człowieka. „Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał

Spójrzmy w oczy Jezusa!

Wpisany przez ks. Юрый Марціновіч
18.02.2018 00:00

moją naukę, Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać” (J 14, 23).

Drodzy Czytelnicy!

Niech w tym czasie każdy z nas znajdzie odpowiednią chwilę na modlitwę w świątyni czy też „w ciszy własnej izdebki”. Zechcemy w tym czasie unżyć się i spojrzeć w oczy Chrystusa, pełne miłości i przebaczenia. Weźmy udział w Drodze Krzyżowej, rekolekcjach, Gorzkich Żalach. Te praktyki wielkopostne są niczym smakowanie swoistego klimatu, dzięki któremu udaje nam się zestroić z Bogiem..